

STRATEGIA I MISJA UNIwersYTETU ARTYSTYCZNEGO IM. MAGDALENY ABAKANOWICZ W POZNANIU NA LATA 2025-2028

1. Wprowadzenie

- Kontekst i cel opracowania strategii
- Zakres, którego dotyczy
- Krótkie podsumowanie dotychczasowych działań

Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu jest publiczną uczelnią wyższą, której została powierzona przez państwo misja dydaktyczna, badawcza oraz społeczna. Oznacza to, że zadaniem uczelni jest nie tylko upowszechnianie działalności artystycznej, lecz również aktywne uczestnictwo w kształtowaniu i reinterpretowaniu znaczeń sztuki — w ścisłym związku z przemianami społecznymi. Poprzez działania edukacyjne, twórcze i badawcze Uniwersytet odpowiada na aktualne wyzwania cywilizacyjne i kulturowe, traktując je jako integralny element współczesnych praktyk artystycznych.

Poznańska uczelnia artystyczna posiada ponad stuletnią historię działalności. Zmiana nazwy – od Państwowej Szkoły Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Poznaniu po Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu – wiązała się z coraz wyraźniejszym akcentowaniem wartości konstytuujących tożsamość tej instytucji, takich jak: integracja teorii i praktyki artystycznej, poszukiwanie nowych form ekspresji, krytyczne podejście do rzeczywistości społecznej, rozwijanie autonomicznej świadomości twórczej oraz otwartość na eksperyment i interdyscyplinarność. Na przestrzeni dekad, w środowisku uczelni podkreślano znaczenie przenikania się refleksji i działania jako fundamentu budowania świadomości twórczej. Praktyka – rozumiana jako aktywne uczestnictwo w procesie definiowania sztuki oraz tworzenia jej nowych form reagujących na zmieniające się realia społeczne – stanowiła istotny element tej postawy. Ważną rolę odgrywało tu także przekraczanie poziomu bezpośrednio obserwowalnej rzeczywistości w celu uruchomienia procesu abstrakcji, pozwalającego dotrzeć do jej istoty. W związku z tym, poznawanie mechanizmów kultury oraz relacji społecznych wraz z rozwijaniem artystycznych sposobów kreacji umożliwiało głębsze odniesienie się do złożoności otoczenia człowieka. Ostatecznie, dla środowiska uczelni poznańskiej naczelną wartością stało się kreowanie nowych postaw, a nie jedynie utrwalanie istniejących zjawisk w sztuce. Nie ograniczano się do biernego uczestnictwa w systemie potwierdzania znaczenia zjawisk artystycznych

kreowanych poza uczelnią (akademizacja), lecz dążono do współtworzenia nowych kierunków i rozwiązań. Takie podejście umożliwiało prowadzenie pogłębionej analizy, w której subiektywność staje się potencjałem pozwalającym przezwyciężyć powierzchowność i fragmentaryzację, na rzecz ukazania istoty świata obiektywnego. Podsumowując, naczelną wartością było aktywne uczestnictwo w tworzeniu dyskursu sztuki, tak aby działalność artystyczna mogła efektywniej wpływać na proces rozwoju społecznego. Skutkowało to powstaniem nowych postaw, nurtów i zjawisk, realnie angażujących się w kształtowanie zmieniającego się społeczeństwa.

W kontekście opracowania strategii rozwoju uczelni, istotne staje się wyeksponowanie tych wartości, które historycznie przyczyniły się do budowania jej tożsamości. Chociaż wywodzą się one z tradycji, należy je jednocześnie odnosić do współczesnych realiów instytucjonalno-rynkowych w sztuce oraz dominujących tendencji społecznych, opartych na gromadzeniu kapitału. Tym samym stają się one ważnymi czynnikami dalszego rozwoju uczelni. Wartości te nie tylko pozwalają diagnozować mechanizmy funkcjonowania społeczeństwa i ujawniać jego zagrożenia, ale także stymulują działania im przeciwdziałające. Skoncentrowanie się na możliwościach, jakie daje ugruntowana świadomość twórcza, ma umożliwić ujawnienie potencjału uczelni jako ośrodka badawczego zaangażowanego w poszukiwania alternatywnych form wyrazu artystycznego – form umożliwiających lepsze zrozumienie współczesnych sposobów oddziaływania na rzeczywistość społeczną. Podkreślając znaczenie praktyki, która umożliwia wyjście poza czysto teoretyczne analizy i daje możliwość uczestnictwa w realnym kształtowaniu zmian – a tym samym unikanie skrajnego subiektywizmu czy fałszywego obiektywizmu – strategia obejmuje konkretne działania zaplanowane na lata 2025–2028. Szczegółowe rozwiązania organizacyjne mają na celu stworzenie przestrzeni sprzyjających obecności wartości konstytuujących tożsamość uczelni i umożliwiających jej aktywne współtworzenie sztuki.

2. Diagnoza sytuacji (analiza strategiczna)

- Analiza strategiczna
- Identyfikacja zasobów (kadrowych, materialnych, finansowych)
- Otoczenie zewnętrzne: społeczne, kulturowe, edukacyjne, technologiczne, polityczne

Dotychczasowe działania organizacyjne podejmowane przez uczelnię stymulowały procesy badawcze i rozwojowe w obszarach sztuki, dydaktyki oraz aktywności na rzecz społeczeństwa. Istotnym czynnikiem stało się inicjowanie wydarzeń artystycznych – współtworzenie nowych przestrzeni prezentacji postaw twórczych poprzez organizowanie wystaw, spotkań z osobami działającymi w obszarze sztuki: artystami i artystkami, krytykami i krytyczkami, historykami i historyczkami oraz kuratorami i kuratorkami. Uniwersytet Artystyczny, jako ośrodek badawczy, publikuje artykuły, książki i czasopisma poświęcone analizie istotnych zjawisk oraz wydarzeń

związanych ze środowiskiem poznańskim. Uczelnia starała się odpowiadać na potrzeby społeczne, oferując szeroki wachlarz kierunków studiów, a także organizując prezentacje, warsztaty i wykłady otwarte. Wspierała liczne inicjatywy lokalne i aktywnie uczestniczyła w przedsięwzięciach promujących pozytywne wartości prospołeczne. Współpracowała także z innymi ośrodkami akademickimi oraz instytucjami sztuki i kultury – zarówno w kraju, jak i za granicą. Poznańska uczelnia sukcesywnie poszerzała zaplecze warsztatowe, wystawiennicze i dydaktyczne. Istotnym osiągnięciem – a zarazem elementem wyróżniającym ją na tle innych ośrodków akademickich związanych ze sztukami plastycznymi w Polsce – było opracowanie i wdrożenie metodologii nauczania opartej na tzw. strukturze otwartej, umożliwiającej osobom studiującym korzystanie z pełnej oferty dydaktycznej uczelni (poziomy układ kształcenia).

Pomimo troski o nieustanny rozwój, potwierdzanej zarówno przez wskaźniki ekstensywne, jak i te związane z jakością oraz intensywnością uczestnictwa w badaniach naukowo-artystycznych, wiele podejmowanych aktywności wymaga obecnie odpowiedniego ukierunkowania i dostosowania do dynamicznych przemian społecznych. Konieczne jest także skupienie się na wartościach, które realnie wpływają na aktywne współtworzenie pola sztuki. W kontekście potrzeby istotnych zmian – zwłaszcza w obliczu reifikacji będącej skutkiem dominującego modelu organizacji społeczeństwa opartego na akumulacji kapitału – należy unikać działań nadmiernie eksponujących aspekt wydarzeniowy, sprowadzających proces twórczy do poziomu produktu, zamiast odpowiedzialnie kształtować nowe wartości. Dotyczy to w szczególności spektakularnych reform o rewolucyjnym charakterze, które skupiają uwagę na samych sobie i nie prowadzą do trwałych przemian. W odróżnieniu od takiego podejścia, działania ewolucyjne umożliwiają wprowadzanie zmian, które nie tylko minimalizują ryzyko strat związanych z niedostosowaniem do istniejących struktur, lecz przede wszystkim wzmacniają alternatywne inicjatywy o potencjale kulturotwórczym, mające realny wpływ na kształt współczesnej sztuki. W efekcie możliwe stanie się odejście od modelu tradycyjnej „szkoły” na rzecz nowoczesnej, dynamicznie funkcjonującej instytucji edukacyjno-badawczej. Wyznaczona perspektywa działania, obejmująca aktywizację na wielu płaszczyznach – artystycznej, naukowo-badawczej i organizacyjnej – stwarza możliwość ich wzajemnej korelacji, budując przestrzeń do dyskusji nad rolą i funkcją sztuki we współczesnym społeczeństwie. Integracja już istniejących komponentów w nowy porządek działań pozwala wydobywać z nich wartości, które współtworzą aktywną instytucję sztuki. Osiągnięcie takiego modelu będzie możliwe poprzez rozszerzenie istniejącego systemu o nowe formy działania, sprzyjające rozwijaniu alternatywnych sposobów rozumienia rzeczywistości społecznej, a także prowadzące do powstania przestrzeni dyskusyjnych poświęconych roli sztuki w kontekście aktualnych zagrożeń. Przyjęcie tej strategii może doprowadzić do radykalizacji pola sztuki – nie poprzez jednorodne środki wyrazu, lecz poprzez wzmacnianie jego wewnętrznej różnorodności – jednocześnie wspierając procesy demokratyzacji społecznej. Oznacza to odejście od dominujących,

jednowymiarowych modeli na rzecz promowania alternatywnych rozwiązań. Różnorodność – wynikająca naturalnie z wewnętrznej struktury uczelni, przejawiającej się m.in. w funkcjonowaniu osiemnastu kierunków artystycznych – stanowi wartość szczególną, zwłaszcza w kontekście poszukiwania nowych języków wypowiedzi artystycznej. Zgodnie z teorią informacji, która zakłada konieczność zmienności kodu komunikacyjnego w celu uniknięcia zubożenia przekazu, istotne staje się nieustanne generowanie nowych form artystycznych odpowiadających złożoności współczesnego społeczeństwa. Uwrażliwienie na różnorodność środków wyrazu umożliwia pełniejsze uczestnictwo w procesie uspołecznienia. Przyjęcie takiego podejścia niesie jednak pewne ryzyka, którym należy aktywnie przeciwdziałać. Najpoważniejszym z nich jest zagrożenie powierzchownością, która – zamiast wspierać rozwój – mogłaby doprowadzić do sprowadzenia uczelni do roli szkoły zawodowej, koncentrującej się na produkcji „towaru artystycznego” kosztem realizacji jej misji kulturotwórczej. Różnorodność nieograniczająca się do prostych translacji nie prowadzi do atomizacji instytucji – przeciwnie, może kształtować spójną tożsamość opartą na idei „wielość w jedności”. Tego rodzaju podejście podważa uczestnictwo w procesach ujednolicania typowych dla pozytywistycznego rozumienia pluralizmu jako zbioru gotowych form podporządkowanych dominującym normom społecznym. W zamian umożliwia tworzenie znaczących alternatyw, sprzyjających transformacji struktur społecznych. Rzetelne rozpoznanie współczesnego kontekstu społecznego pozwala uniknąć popadania w sztuczną tendencyjność, a więc w wizje oderwane od rzeczywistego rozwoju historycznego – arbitralne konstrukcje zniekształcające obraz świata. Odwołując się do aktualnych modeli funkcjonowania społeczeństwa, działalność uczelni – zgodnie z jej tradycją – nie powinna ograniczać się do biernej obserwacji i rejestracji zdarzeń, lecz koncentrować na aktywnym uczestnictwie, rozumianym jako badawczo-twórcze zaangażowanie.

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu ukierunkowuje swoje działania w kilku strategicznych obszarach twórczych. Sztuka pozostaje w ścisłym związku z innymi dziedzinami wiedzy – takimi jak nauki o sztuce czy nauki techniczne, w tym architektura. Przenikanie się teorii i praktyki stanowi dla uczelni fundament działania, który łączy analityczną refleksję z aktywnym uczestnictwem w tworzeniu nowych sposobów postrzegania rzeczywistości oraz proponowania konkretnych rozwiązań. Wartości te – zakorzenione w genezie podejmowanych działań – mogą, jeśli zostaną odpowiednio zakotwiczone, stanowić fundament dla platformy dyskusyjnej wokół skutków współczesnego systemu opartego na priorytetyzacji zysku i wzrostu. Do najbardziej widocznych skutków tego systemu należą m.in.: rynkowo zorientowany model funkcjonowania sztuki, wszechobecna logika konsumpcji, narastające podziały społeczne, pogłębiające się zagrożenia ekologiczne oraz pozytywizacja kultury.

Realizując strategię rozwoju, nie można pomijać zasobów kadrowych, infrastrukturalnych i finansowych, które stanowią podstawę dalszego postępu. Różnorodność – wpisana w tożsamość poznańskiej uczelni – może stać się jej

kapitałem strategicznym w budowaniu roli instytucji aktywnie kształtującej społeczno-kulturowe wzorce oraz inicjującej przemiany w obszarach myślenia, działania i relacji społecznych. Budowanie oferty dydaktycznej i badawczej, obejmującej coraz szerszy zakres kierunków i tematów, uzależnione jest od dostępnych zasobów – budżetowych, osobowych i przestrzennych – które mogą zostać zwiększone dzięki odpowiednio zaplanowanym zmianom organizacyjnym. W tym kontekście konieczny jest rozwój struktur odpowiedzialnych za realizację zewnętrznych programów badawczych, wdrożenie przemyślanej strategii rozbudowy uczelni oraz planowanie oferty edukacyjnej w sposób systemowy. Należy również rozwijać istniejące jednostki UAP – takie jak m.in. galerie, kolekcje, wydawnictwo, bibliotekę, radio – w celu osiągnięcia poziomu jakości umożliwiającego wdrożenie ambitnych programów rozwojowych. Nie mniej istotne jest tworzenie warunków sprzyjających rozwojowi zawodowemu wszystkich pracowników uczelni – zarówno kadry artystyczno-naukowej (w zakresie prezentowania twórczości i redefiniowania pojęć sztuki), jak i kadry administracyjnej, których kompetencje, zaangażowanie w procesy instytucjonalne i wpływ na kulturę organizacyjną są równie ważne dla realizacji misji uczelni. Istotnym elementem wspierającym rozwój platformy refleksji nad sztuką jest także stwarzanie możliwości poznawania różnorodnych strategii artystycznych i modeli działania, osadzonych w kontekście współczesnych przemian społeczno-kulturowych. Szczególne znaczenie w tym procesie ma umiędzynarodowienie uczelni oraz rozwój współpracy z innymi instytucjami artystycznymi i akademickimi, co sprzyja wymianie doświadczeń, perspektyw i metod. W tym kontekście szczególnego znaczenia nabiera artystyczne eksperymentowanie – nie jako forma zamkniętej autorefleksji, lecz jako otwarta praktyka dialogu z otoczeniem. Właśnie takie podejście do eksperymentu, zakorzenione w rzeczywistym doświadczeniu i wymianie, wzmacnia pozycję uczelni jako nowoczesnego ośrodka badawczo-artystycznego. W perspektywie wzmacniania potencjału instytucjonalnego, szczególnego znaczenia nabiera inwestowanie w nowoczesną infrastrukturę technologiczną, która umożliwia współpracę z różnorodnymi partnerami społecznymi i gospodarczymi. Modernizacja ta powinna mieć charakter ciągły, aby tworzyć warunki do eksploracji nowych środków wyrazu i form komunikacji artystycznej. Uniwersytet artystyczny powinien konsekwentnie rozwijać model funkcjonowania oparty na twórczym uczestnictwie w procesach przemian społecznych, kulturowych i instytucjonalnych – stając się przestrzenią refleksji, działania i wspólnotowego zaangażowania.

W procesie zmian zachodzących na uczelni istotną rolę odgrywają właściwie funkcjonujące relacje społeczne, a przede wszystkim zaangażowanie całej wspólnoty akademickiej w budowanie wartości, które sprzyjają rozwojowi instytucji i z którymi jej członkowie mogą się identyfikować. Zaangażowanie to wzmacniane jest poprzez tworzenie warunków sprzyjających zarówno aktywnemu uczestnictwu w zachodzących procesach, jak i osiągnięciu zawodowej satysfakcji oraz budowaniu relacji opartych na wzajemnym szacunku. Fundamenty te powiązane są z uwarunkowaniami społecznymi i kulturowymi charakterystycznymi dla danej danego

momentu dziejowego. Ich uwzględnianie ma istotne znaczenie dla budowania międzypokoleniowej spójności. Z uwagi na fakt, że pracownicy naukowci i administracyjni coraz częściej podejmują indywidualne ścieżki samorozwoju, szczególnie ważne staje się uruchamianie i umożliwianie im udziału w różnorodnych szkoleniach, zapewnienie możliwości dofinansowania badań naukowych oraz wspieranie inicjatyw sprzyjających zawodowej samorealizacji. Wsparcie to powinno obejmować zarówno środki finansowe, jak i zasoby rzeczowe oraz infrastrukturę. W konsekwencji niezbędne jest zapewnienie administracyjnej pomocy w zakresie pozyskiwania funduszy zewnętrznych, modernizacja infrastruktury przy równoczesnym tworzeniu przyjaznych przestrzeni socjalnych oraz wspieranie inicjatyw kulturotwórczych. Działania te powinny obejmować wszystkie grupy wiekowe pracowników oraz wspierać oddolne inicjatywy, wywodzące się bezpośrednio od członków wspólnoty akademickiej, posiadające wysoką siłę sprawczą. Ich włączenie do programu rozwojowego uczelni nie tylko podnosi jego wiarygodność, lecz także wzmacnia go poprzez kształtowanie wieloelementowej, zróżnicowanej struktury. To właśnie wspomniana różnorodność staje się odpowiedzią na złożoność tkanki relacji społecznych. Tego rodzaju inicjatywy sprawiają, że ośrodek twórczy zyskuje nowe możliwości formułowania alternatywnych propozycji, które odpowiadają na wyzwania współczesnego złożonego społeczeństwa i aktywnie wspierają jego rozwój.

Aktywna obecność uczelni w przestrzeni miejskiej umożliwia również budowanie trwałych więzi między środowiskiem akademickim a lokalną społecznością. Dzięki takim działaniom uczelnia staje się otwartym ośrodkiem kulturotwórczym, reagującym na potrzeby i problemy otoczenia. Wspieranie inicjatyw artystycznych, edukacyjnych czy obywatelskich sprzyja kształtowaniu świadomych postaw społecznych oraz promuje wartości demokratyczne, dialog i współodpowiedzialność. Tego rodzaju współdziałanie przyczynia się do wzmacniania tożsamości miasta jako przestrzeni kreatywnej, inkluzywnej i otwartej na różnorodność – a jednocześnie podkreśla rolę uczelni jako istotnego uczestnika życia publicznego.

3. Analiza SWOT

Mocne strony:

- Długoletnia tradycja i wyrazista tożsamość artystyczno-akademicka.
- Integracja teorii i praktyki artystycznej; interdyscyplinarność jako wartość.
- Otwartość na eksperyment i innowacje w sztuce i edukacji.
- Społeczna wrażliwość i zaangażowanie uczelni w dyskursy kulturowe i polityczne.
- Bogata oferta dydaktyczna – 18 kierunków i elastyczny model kształcenia.
- Autorska metodologia „struktury otwartej” wspierająca indywidualne ścieżki.

- Rozbudowane partnerstwa z instytucjami lokalnymi i zagranicznymi.
- Dynamiczna działalność wydawnicza, galeryjna i archiwalna.
- Postępujący rozwój infrastruktury technologicznej i wystawienniczej.
- Umiejętność autorefleksji instytucjonalnej i krytycznego myślenia.

Słabe strony:

- Rozproszenie działań i potrzeba ich lepszej integracji systemowej.
- Ryzyko spłylenia praktyki artystycznej poprzez nadmierne skupienie na działaniach o charakterze wydarzeniowym.
- Ograniczenia finansowe wobec rosnących ambicji programowych.
- Niewystarczająca aktualność wewnętrznych regulaminów i dokumentów.
- Zależność od lokalnych warunków przestrzennych (problemy lokalowe).
- Niedostateczna cyfryzacja administracji i procesów edukacyjnych.
- Potrzeba silniejszego systemowego wsparcia dla osób z niepełnosprawnościami.
- Brak rozbudowanej bazy noclegowej dla gości i rezydentów.

Szanse:

- Wzrost zainteresowania społeczną rolą sztuki i praktykami zaangażowanymi.
- Dostępność funduszy z programów UE i MKiDN na rozwój instytucji kultury.
- Możliwość rozwoju sieci współpracy międzynarodowej i programów mobilności.
- Rosnąca rola uczelni artystycznych w kształtowaniu refleksji klimatycznej i społecznej.
- Transformacja cyfrowa jako szansa na nowe formaty twórczości i dydaktyki.
- Coraz silniejsze powiązanie uczelni z lokalną polityką kulturalną.
- Wzrost zapotrzebowania na kompetencje kreatywne w gospodarce i edukacji.
- Postawy otwartości i pluralizmu kulturowego wśród młodych pokoleń.
- Nowe możliwości partnerstw z NGO, instytucjami kultury i sektorem społecznym.

Zagrożenia:

- Komercjalizacja edukacji artystycznej i presja rynkowa na wyniki mierzalne.
- Spadek finansowania sektora sztuki i humanistyki w systemie publicznym.
- Marginalizacja instytucji krytycznych w przestrzeni debaty publicznej.
- Powierzchnowość różnorodności – sprowadzenie jej do narzędzia marketingowego.
- Nasilająca się polaryzacja społeczna i ideologiczna.
- Utrudniony dostęp do stabilnej infrastruktury miejskiej i ekspozycyjnej.

- Wysokie koszty modernizacji sprzętu i technologii.
- Niestabilność prawna i zmienność polityki edukacyjnej.
- Pomijanie uczelni artystycznych w strategicznych programach naukowych.
- Zagrożenie marginalizacją uczelni w procesach ewaluacji nieuwzględniających jej kulturotwórczego, interdyscyplinarnego i artystycznego charakteru.

4. Misja i wizja

Misja

Nieustanne rozwijanie aktywności związanej z twórczością artystyczną stanowi fundament misji Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. Szczególnie istotne jest czynne uczestnictwo w procesie kształtowania sztuki oraz w budowaniu kapitału naukowego, kulturowego i społecznego. Działalność uczelni prowadzona jest w przenikających się wzajemnie obszarach: sztuki, nauki i społeczeństwa – przy równoczesnym poszanowaniu autonomii każdej z tych sfer oraz ich wzajemnych zależności. Konwergencja tych dziedzin nie powinna być ani osłabiana, ani prowadzić do ich nadmiernego zbliżenia, które mogłoby zatrzeć ich odrębność. Zachowanie równowagi między nimi umożliwia rozwój twórczego przenikania się tych obszarów oraz wzmacnia ich wspólny wpływ na współczesną kulturę. Uczelnia stawia również na nieustanne poszukiwanie nowych sposobów twórczego działania. Wzrastający w ten sposób potencjał różnorodnych form aktywności artystycznej powinien jednoczyć się wokół wspólnego celu: kształtowania sztuki w odniesieniu do zachodzących zmian społecznych oraz inicjowania procesów uspołecznienia. Tak określona perspektywa sprawia, że działalność artystyczna i naukowa ściśle spleta się z procesem demokratyzacji i wspiera tworzenie alternatywnych rozwiązań wobec konsekwencji funkcjonowania dominującego obecnie systemu kapitalistycznego. Ważnym elementem misji Uniwersytetu jest również stymulowanie działań kulturotwórczych, które łączą indywidualną wyjątkowość z tym, co uniwersalne i trwałe. Koincydencja tego, co jednostkowe i wspólnotowe w dziele sztuki, pozwala nadać nowy, aktualny wymiar elementom dotąd istotnym w historii – wpisując je w nowy ciąg przyczynowy, który przekształca przeszłość w przeżyta teraźniejszość. Priorytetem pozostaje także prowadzenie dydaktyki ukierunkowanej na kształtowanie świadomości twórczej. Celem tego procesu jest nie tylko zdobycie umiejętności potrzebnych do aktywnego uczestnictwa w procesie badawczo-artystycznym i podjęcia pracy w sektorze kreatywnym, lecz także rozwój osobowości poprzez poznawanie i świadome oddziaływanie na otoczenie społeczne. Istotnym założeniem edukacyjnym Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz jest również przygotowanie osób studiujących do funkcjonowania zarówno na arenie krajowej, jak i międzynarodowej. Realizowane jest to poprzez zdobywanie wiedzy o współczesnych korelacjach globalnych i lokalnych zjawisk artystycznych, udział w projektach

krajowych i międzynarodowych prowadzonych na uczelni, a także dzięki rozwijanej współpracy zagranicznej i organizacji wydarzeń o charakterze transkulturowym.

Wizja

Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu będzie dążyć do stworzenia ośrodka artystycznego wywierającego realny wpływ na kształt współczesnej sztuki. Uczelnia realizować będzie przedsięwzięcia, które pozwolą jej stać się miejscem, w którym zachodzą istotne procesy związane z redefiniowaniem pojęcia sztuki oraz wyłanianiem się nowych nurtów, prądów i postaw twórczych. Zmierzać będzie w kierunku budowy rozpoznawalnej instytucji artystycznej, cieszącej się szerokim zainteresowaniem – wyposażonej w nowoczesną infrastrukturę i zaplecze technologiczne, wykorzystywane zarówno w procesie twórczym, jak i dydaktycznym. Uczelnia będzie oddziaływać na postawy społeczne i modele relacji międzyludzkich, aktywnie uczestnicząc w procesie uspołecznienia środowiska artystycznego i społeczeństwa jako całości. Wizja ta zakłada także dbałość o dalszy rozwój uczelni, oparty na dotychczasowych osiągnięciach i ich świadomym wykorzystaniu w działalności naukowej oraz artystycznej.

Uczelnia będzie wchodzić w korelacje z podmiotami społecznymi i gospodarczymi, budując trwałe zasoby wiedzy, sztuki i kultury – nie tylko na poziomie regionalnym. Ważnym aspektem tej wizji jest także poszukiwanie alternatywnych rozwiązań, sprzyjających rozwojowi innowacyjnych metod kształcenia, nowoczesnych technologii oraz form kształtowania przestrzeni życia człowieka. Proces ten będzie miał charakter ewolucyjny, co pozwoli zachować już wypracowane wartości oraz włączać zmiany w sposób przemyślany – poprzez ich nowe ukierunkowanie, a nie całkowite przekształcenie – tak, aby budować trwałe i rozwojowy model funkcjonowania uczelni.

Wizja ta obejmuje również kształtowanie uniwersytetu jako przestrzeni kulturotwórczej, w której łączą się indywidualna ekspresja i uniwersalne wartości – poprzez działania artystyczne, badawcze i edukacyjne. Uczelnia będzie promować postawy twórcze zakorzenione w refleksji nad współczesnością, jednocześnie wzmacniając swoją obecność w międzynarodowym obiegu idei i praktyk artystycznych. Dzięki wspieraniu świadomości społecznej, etycznej i kulturowej, Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz będzie sprzyjał rozwojowi jednostek zdolnych do aktywnego i odpowiedzialnego współtworzenia świata sztuki i przestrzeni społecznej.

5. Cele strategiczne:

A. Rozwijanie działalności artystycznej i naukowej

Celem jest intensyfikacja aktywności badawczej i twórczej poprzez analizę współczesnych zjawisk kulturowych i społecznych, a także artystycznych praktyk funkcjonujących w lokalnym i międzynarodowym kontekście. Działania te mają prowadzić do rozwoju praktyk artystycznych i naukowych, które angażują twórczość w perspektywie poszukiwania nowych form sztuki, uwzględniających procesy społeczne i ich wpływ na kulturę. Ważnym elementem realizacji celu będzie nawiązanie i rozwijanie współpracy z krajowymi i zagranicznymi ośrodkami akademickimi i artystycznymi. W tym kontekście planowane jest wdrożenie rozwiązań organizacyjnych sprzyjających wymianie naukowej i artystycznej oraz realizacja projektów umożliwiających organizację wystaw, wykładów, warsztatów i innych form dialogu artystycznego. Jednym z istotnych założeń przyjętej metodologii jest osadzanie twórczości w kontekście zachodzących przemian społecznych, przy jednoczesnym unikaniu jej urzeczowienia oraz mechanicznego uproszczenia czy deformacji. Strategia uczelni zakłada jednocześnie aktywne przeciwdziałanie sprowadzaniu sztuki do roli „produktu” i konsekwentne podkreślanie jej refleksyjnego, transformacyjnego i społecznego charakteru. Wszystkie te działania mają sprzyjać inicjowaniu interdyscyplinarnej dyskusji nad aktualnymi definicjami i kierunkami rozwoju sztuki.

B. Doskonalenie działalności dydaktycznej

Działalność dydaktyczna Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu koncentruje się na kształtowaniu świadomości twórczej oraz wspieraniu indywidualnych ścieżek rozwoju artystycznego i naukowego osób studiujących. Głównym założeniem jest stworzenie elastycznego modelu kształcenia, który umożliwia szybkie włączenie się osób studiujących w procesy badawcze i twórcze, sprzyjające ich aktywności oraz niezależności artystycznej. Rozwijanie struktury programowej zakłada większą otwartość i możliwość personalizacji planu studiów, co pozwala na samodzielne kształtowanie ścieżek edukacyjnych. Istotnym elementem tej strategii jest także umiędzynarodowienie studiów, rozumiane jako rozwijanie współpracy z uczelniami artystycznymi za granicą, rozbudowa oferty zajęć prowadzonych w językach obcych oraz aktywny udział w programach mobilności akademickiej. Ważnym aspektem przyjmowanych metod edukacyjnych jest poszukiwanie nowych form współpracy między wykładowcą/wykładowczynią a osobą studiującą w procesie kształtowania świadomości twórczej. Celem jest również dostosowanie oferty dydaktycznej do współczesnych potrzeb społecznych i rynku pracy, poprzez tworzenie nowych kierunków i specjalności odpowiadających na aktualne wyzwania kulturowe, technologiczne i gospodarcze. Działania te

zmierzają do zwiększenia szans absolwentek i absolwentów na efektywne funkcjonowanie w profesjonalnym środowisku twórczym, edukacyjnym i społecznym.

C. Popularyzacja wiedzy i sztuki

Jednym z nadrzędnych celów Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu, jako instytucji akademickiej i artystycznej, jest upowszechnianie wiedzy i twórczości artystycznej w wymiarze krajowym i międzynarodowym. W ramach realizacji tego celu uczelnia zakłada systematyczne działania na rzecz popularyzacji i archiwizacji dorobku artystycznego oraz naukowego, traktując je jako fundament dla dalszych badań, a zarazem jako narzędzie wspierające dialog społeczny i kulturowy. Jednym ze stosowanych podejść jest łączenie działań popularyzatorskich z aktywnością twórczą poprzez odpowiednią prezentację dorobku artystycznego, naukowego oraz dziedzictwa kulturowego. Celem takiego działania jest pełniejsze wydobywanie ich potencjału kulturotwórczego, zdolnego do progresywnego oddziaływania na społeczeństwo. Zamierzeniem uczelni jest również aktywne uczestnictwo w życiu społecznym i kulturalnym, poprzez współpracę z podmiotami sektora publicznego, organizacjami pozarządowymi oraz partnerami gospodarczymi. W strategii rozwoju przewiduje się wsparcie dla inicjatyw służących umiędzynarodowieniu projektów lokalnych oraz aktywne zaangażowanie w kształtowanie polityki kulturalnej regionu i kraju. Istotnym zamierzeniem jest także uczestnictwo w przedsięwzięciach realizowanych przez instytucje zewnętrzne oraz inicjowanie własnych wydarzeń o charakterze prospołecznym i kulturotwórczym, takich jak wystawy, warsztaty, wykłady czy spotkania autorskie. W celu zwiększenia zasięgu tych działań, uczelnia dąży do rozwoju form obecności medialnej i wydawniczej, które wspierają zarówno promocję dorobku artystycznego i naukowego, jak i budowanie trwałej przestrzeni wspólnotowej.

D. Rozwój infrastruktury i organizacji struktur uczelni w odpowiedzi na zmieniające się potrzeby społeczne

Celem Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu jest nieustanne podnoszenie jakości procesów badawczych i dydaktycznych poprzez rozwój nowoczesnej, funkcjonalnej infrastruktury. Priorytetem jest tworzenie warunków sprzyjających twórczej pracy, eksperymentowi artystycznemu oraz innowacyjnemu myśleniu, odpowiadających na dynamicznie zmieniające się potrzeby osób studiujących i kadry akademickiej. W ramach działań strategicznych planowany jest rozwój zaplecza technologicznego i przestrzeni dydaktycznych, w tym pracowni, laboratoriów, przestrzeni wystawienniczych i infrastruktury cyfrowej. Uczelnia dąży do integracji nowoczesnych narzędzi edukacyjnych i technik nauczania, wspierających interdyscyplinarność oraz wymianę wiedzy i doświadczeń. Równolegle podejmowane będą działania na rzecz doskonalenia systemów zarządzania jakością kształcenia – w tym ewaluacji programów nauczania, rozwoju

kompetencji dydaktycznych kadry oraz wdrażania standardów sprzyjających inkluzywności i zrównoważonemu rozwojowi. Rozwijanie infrastruktury oraz podnoszenie jakości kształcenia – zgodnie z potrzebami praktyki twórczej i społecznej wymiany – tworzy fundament dla nowoczesnej, inkluzywnej i refleksyjnej instytucji artystycznej.

6. Cele operacyjne

A. Rozwijanie działalności artystycznej i naukowej

A.1. Rozwój Instytutu Badawczego, który wspiera m.in.: projekty badawcze, inicjatywy artystyczne, rozwój zawodowy nauczycieli i nauczycielek akademickich w obszarze sztuki jak również w obszarze nauk humanistycznych i technicznych, strategię ewaluacyjną, krajowe i międzynarodowe projekty współpracy.

A.2. Dążenie do uzyskania najwyższych ocen parametrycznych i do pozyskania kolejnych uprawnień do nadawania stopni i tytułów naukowych.

A.3. Nawiązywanie współpracy z ośrodkami naukowymi oraz instytucjami kultury w kraju i zagranicą, w celu prowadzenia badań naukowych i artystycznych.

A.4. Tworzenie warunków sprzyjających realizacji działań artystycznych i naukowych poprzez rozwój infrastruktury wystawienniczej oraz organizację wydarzeń artystycznych, przeglądów, konkursów, konferencji naukowych i interdyscyplinarnych inicjatyw twórczych.

A.5. Wsparcie projektów artystycznych i naukowych przez Sekcję Projektów Badawczych i Projektów Zewnętrznych, Wydawnictwo UAP, Fundację Nową UAP.

A.6. Wzmocnienie współpracy z Urzędem Miasta Poznań, Urzędem Marszałkowskim, Urzędem Wojewódzkim i Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego i lokalnymi podmiotami zewnętrznymi w obszarze nauki i sztuki.

A.7. Rozwijanie archiwum i kolekcji sztuki UAP oraz jej prezentowanie w polskich i zagranicznych instytucjach kultury.

A.8. Rozwój działalności artystycznej i naukowej poprzez nawiązywanie i pogłębianie współpracy z partnerskimi podmiotami zewnętrznymi – zarówno krajowymi, jak i zagranicznymi – w zakresie współorganizacji wydarzeń artystycznych, naukowych i edukacyjnych, realizacji projektów interdyscyplinarnych oraz wymiany dobrych praktyk w obszarach twórczości, badań i edukacji.

B. Doskonalenie działalności dydaktycznej

B.1. Wspieranie mobilności kadry dydaktycznej poprzez inicjowanie i rozwijanie programów staży oraz wymiany pedagogicznej z uczelniami artystycznymi w kraju i za granicą.

B.2. Rozwijanie oferty międzynarodowej wymiany edukacyjnej dla osób studiujących, w tym uczestnictwo w programach mobilności oraz budowanie trwałych relacji z partnerami akademickimi w kraju i za granicą.

B.3. Podejmowanie działań promujących ofertę dydaktyczną uczelni w kraju i za granicą, ze szczególnym uwzględnieniem rekrutacji zagranicznej i promocji programów w językach obcych.

B.4. Wzmacnianie otwartości struktury dydaktycznej poprzez umożliwienie elastycznego kształtowania indywidualnych ścieżek edukacyjnych i personalizacji planu studiów.

B.5. Wspieranie aktywności naukowej osób studiujących poprzez rozwój i promocję działalności kół naukowych oraz ich zaangażowanie w inicjatywy artystyczne i projekty badawcze realizowane w ramach uczelni i poza nią.

B.6. Rozszerzanie oferty dydaktycznej o formy niestacjonarne, studia podyplomowe oraz krótkie formy edukacyjne, takie jak kursy, warsztaty i szkolenia odpowiadające na aktualne potrzeby społeczno-kulturowe.

B.7. Tworzenie przestrzeni dla prezentacji twórczości osób studiujących poprzez zakładanie i wspieranie funkcjonowania galerii studenckich jako integralnych elementów struktury dydaktycznej.

B.8. Inicjowanie i wdrażanie nowych kierunków studiów, dostosowanych do zmieniających się potrzeb kultury, edukacji i rynku pracy.

B.9. Organizacja plenerów jako miejsca integracji środowisk twórczych oraz rozwoju praktyk artystycznych.

B.10. Uruchomienie krajowych i międzynarodowych studiów doktoranckich jako elementu wzmacniającego potencjał naukowy uczelni oraz rozwijającego środowisko badawczo-artystyczne w kontekście krajowym i globalnym.

B.11. Organizacja konkursów studenckich ukierunkowanych na promocję twórczości artystycznej osób studiujących oraz wspieranie ich rozwoju na wczesnych etapach kariery.

B.12. Rozwój strategii rekrutacyjnej będzie obejmował: tworzenie klas akademickich w liceach o profilu artystycznym, opracowywanie wydziałowych materiałów

promocyjnych dostosowanych do specyfiki poszczególnych kierunków, a także wdrażanie innowacyjnych form rekrutacji na studia.

B.13. Wsparcie rozwoju programu wykładowców i wykładowczyń wizytujących poprzez uwzględnianie specyfiki programowej wydziałów i ich możliwości organizacyjnych – przy jednoczesnym zapewnieniu otwartości i koordynacyjnego wsparcia na poziomie uczelni.

C. Popularyzacja wiedzy i sztuki

C.1. Rozwijanie jednostek UAP wspomagających działania artystyczno-badawczo-poznawcze: Wydawnictwo, Radio, Kolekcja, Biblioteka, Fundacja, Biuro Promocji i Działalności Kulturalnej, Instytut Badawczy, Prototypownia, Galerie Miejskie UAP.

C.2. Wzmacnianie obecności uczelni w przestrzeni medialnej i informacyjnej poprzez prowadzenie stron internetowych poświęconych działalności kulturalnej, publikację autorskich wydawnictw, realizację podcastów, audycji radiowych o sztuce oraz tworzenie gazet internetowych i drukowanych.

C.3. Organizacja wystaw, spotkań i wydarzeń promujących dorobek oraz potencjał twórczy poznańskiego środowiska artystycznego, z uwzględnieniem roli uczelni jako aktywnego uczestnika i animatora życia kulturalnego miasta i regionu.

C.4. Dystrybuowanie publikacji, produkcja informatorów oraz materiałów promocyjnych prezentujących działalność artystyczną, naukową i edukacyjną uczelni, w celu upowszechniania jej dorobku oraz wzmacniania rozpoznawalności w kraju i za granicą.

C.5. Utworzenie stacjonarnego i/lub cyfrowego punktu umożliwiającego dystrybucję i sprzedaż wydawnictw UAP oraz prac artystycznych i projektowych, w celu promocji twórczości akademickiej oraz budowania trwałej obecności uczelni w przestrzeni kultury i rynku sztuki.

C.6. Prezentowanie zasobów archiwalnych oraz kolekcji UAP w polskich i zagranicznych instytucjach kultury, jako forma upowszechniania dziedzictwa uczelni, budowania jej prestiżu oraz wzmacniania obecności w krajowym i międzynarodowym obiegu sztuki.

C.7. Wzmacnianie współpracy z lokalnymi podmiotami zewnętrznymi, w tym instytucjami kultury, organizacjami pozarządowymi, jednostkami samorządu terytorialnego oraz partnerami społecznymi, w zakresie współtworzenia wydarzeń artystycznych w przestrzeni publicznej, w tym kampanii społecznych, konkursów artystycznych oraz przeglądów twórczości.

C.8. Aktywny udział uczelni w wydarzeniach zewnętrznych, takich jak targi edukacyjne i naukowe, przeglądy innowacji, konferencje czy konkursy, połączony z prezentacją dorobku artystycznego, naukowego i dydaktycznego, stanowi istotny element działań na rzecz upowszechniania wiedzy i sztuki.

C.9. Opracowanie nowej strategii funkcjonowania Biura Karier.

D. Rozwój infrastruktury i organizacji struktur uczelni w odpowiedzi na zmieniające się potrzeby społeczne

D.1. Inwestowanie w nowoczesną aparaturę oraz specjalistyczny sprzęt umożliwiający prowadzenie zaawansowanych badań naukowych i realizację projektów artystycznych na najwyższym poziomie.

D.2. Rozbudowa i modernizacja zaplecza technologicznego wspierającego proces dydaktyczny oraz działalność twórczą, w tym rozwój pracowni komputerowych, prototypowni, drukarni i laboratoriów cyfrowych.

D.3. Zacieśnianie współpracy z Miastem Poznań w zakresie wspólnej polityki lokalowej, ze szczególnym uwzględnieniem pozyskiwania przestrzeni ekspozycyjnych oraz rozwoju infrastruktury uczelni w strukturze miejskiej.

D.4. Tworzenie środowiska sprzyjającego równości szans, m.in. poprzez dostosowanie przestrzeni i procesów do potrzeb osób studiujących z niepełnosprawnościami oraz rozwój programów wsparcia psychologicznego.

D.5. Usprawnienie organizacji uczelni zakłada redukcję barier administracyjnych oraz automatyzację i cyfryzację procedur, co pozwoli na zwiększenie efektywności działania. Istotnym elementem tego procesu będzie również wdrażanie zintegrowanych systemów informatycznych wspierających zarządzanie, komunikację oraz obieg informacji. Dodatkowo planowane jest utworzenie punktu informacyjnego, który ułatwi dostęp do wiedzy i wsparcia zarówno osobom studiującym, jak i pracującym.

D.6. Wspieranie działań na rzecz aktualizacji i uspołnienienia dokumentów regulujących funkcjonowanie uczelni (Statut, Regulamin Studiów, regulaminy wydziałowe), zgodnie z aktualnymi potrzebami społeczności akademickiej.

D.7. Rozwój infrastruktury dydaktycznej i badawczej będzie obejmował modernizację oraz adaptację przestrzeni edukacyjnych, rozbudowę infrastruktury IT wraz z wdrażaniem narzędzi wspierających nowe formy kształcenia, inwestycje w bazę plenerową – w tym Dom Plenerowy w Skokach – a także tworzenie nowych funkcjonalnych przestrzeni wystawowych, wykładowych i warsztatowych. Istotnym

elementem tych działań będzie także rozwój Domu Tęserówka jako miejsca rezydencji artystycznych i działań wspierających mobilność twórczą.

D.8. Zapewnienie warunków sprzyjających integracji społeczności uczelni zakłada tworzenie wspólnych przestrzeni socjalnych dla osób studiujących i pracujących, takich jak sala wielofunkcyjna, pokoje socjalne czy przestrzenie barowe. Działania te obejmują także inicjatywy na rzecz poprawy komfortu pracy i studiowania oraz rozwój miejsc sprzyjających budowaniu relacji i współdziałania.

D.9. Zwiększanie zaangażowania uczelni w krajowe i europejskie programy inwestycyjne (m.in. unijne i ministerialne), umożliwiające tworzenie i modernizację infrastruktury dydaktycznej oraz artystycznej.

D.10. Dążenie do spójności przestrzennej poprzez lokalizowanie pracowni i jednostek uczelni w obrębie zintegrowanych kampusów lub ich funkcjonalnych klastrów.

D.11. Utworzenie bazy noclegowej dla osób wizytujących uczelnię (m.in. gości zagranicznych, artystek i artystów rezydujących, uczestników warsztatów i konferencji).

D.12. Rozbudowa infrastruktury z myślą o dostępności obejmuje konsekwentne dostosowywanie przestrzeni uczelni do zróżnicowanych potrzeb użytkowników, ze szczególnym uwzględnieniem zasad inkluzywności. Działania te będą obejmować zarówno modernizację obiektów w celu poprawy dostępności architektonicznej, jak i rozwój systemów wsparcia dla osób ze szczególnymi potrzebami – fizycznymi, sensorycznymi i psychologicznymi – tak, aby nowoczesna infrastruktura szła w parze z otwartością i równością w dostępie do edukacji oraz kultury.

D.13. Zapewnianie oraz systematyczne doskonalenie godnych i sprzyjających rozwojowi warunków pracy i studiowania, opartych na zasadach równego traktowania, bezpieczeństwa, sprawiedliwości i poszanowania różnorodności.

7. Ewaluacja i wskaźniki

Punkty do ewaluacji i wskaźniki realizacji strategii

1. Atrakcyjność oferty dydaktycznej i umiędzynarodowienie

- Wskaźnik 1.1: Liczba osób zapisujących się na studia – dane z systemów rekrutacyjnych.
- Wskaźnik 1.2: Liczba osób studiujących z zagranicy – dane z systemu POLON.

- Wskaźnik 1.3: Liczba podpisanych umów partnerskich z uczelniami zagranicznymi.
- Wskaźnik 1.4: Liczba programów prowadzonych w językach obcych.
- Wskaźnik 1.5: Liczba wyjazdów kadry i osób studenckich w ramach programów mobilności (np. Erasmus+, MOST, NAWA).

2. Aktywność naukowa i artystyczna

- Wskaźnik 2.1: Liczba zrealizowanych projektów badawczo-artystycznych (krajowych i międzynarodowych) – w tym finansowanych ze środków MKiDN, NCN, UE.
- Wskaźnik 2.2: Liczba publikacji naukowych, monografii, katalogów i wydawnictw artystycznych.
- Wskaźnik 2.3: Liczba wystaw indywidualnych i zbiorowych organizowanych przez uczelnię oraz jej pracowników i osoby studiujące.
- Wskaźnik 2.4: Liczba nagród i wyróżnień zdobytych przez osoby studiujące i kadrowe w konkursach artystycznych i naukowych.
- Wskaźnik 2.5: Liczba wykładów otwartych, spotkań z gośćmi, sympozjów i wizyt wykładowców zewnętrznych.

3. Widoczność i obecność w przestrzeni publicznej i cyfrowej

- Wskaźnik 3.1: Liczba odwiedzin stron internetowych UAP i powiązanych jednostek (galerie, konkursy, radio, magazyny).
- Wskaźnik 3.2: Liczba odbiorców działań popularyzatorskich (wystawy, spotkania, warsztaty, działania społeczne).
- Wskaźnik 3.3: Liczba publikacji medialnych, recenzji i wzmianek o działaniach UAP w mediach lokalnych, krajowych i międzynarodowych.
- Wskaźnik 3.4: Liczba projektów realizowanych we współpracy z instytucjami kultury, NGO i partnerami samorządowymi.

4. Jakość infrastruktury i organizacji

- Wskaźnik 4.1: Liczba zrealizowanych inwestycji infrastrukturalnych (np. modernizacja pracowni, Dom *Teserówka*, sale wykładowe, baza noclegowa).
- Wskaźnik 4.2: Postęp w cyfryzacji uczelni (wdrażanie zintegrowanych systemów informatycznych, automatyzacja procedur).
- Wskaźnik 4.3: Liczba usprawnień organizacyjnych (zmiany statutowe, nowe regulaminy, punkty informacyjne).

- Wskaźnik 4.4: Wskaźniki dostępności infrastruktury dla osób z niepełnosprawnościami.

5. Realizacja misji kulturotwórczej i krytycznego potencjału uczelni

- Wskaźnik 5.1: Liczba projektów podejmujących tematy społecznie istotne (demokratyzacja, inkluzywność, zrównoważony rozwój).
- Wskaźnik 5.2: Jakościowa analiza treści wydarzeń artystycznych i naukowych – zgodność z profilem misyjnym uczelni.
- Wskaźnik 5.3: Liczba rezydencji artystycznych i projektów eksperymentalnych prowadzonych w ramach Domu *Teserówka* i innych przestrzeni uczelni.

6. Proces ewaluacyjny i samoocena

- Wskaźnik 6.1: Sprawozdania roczne z działalności artystycznej i naukowej składane przez jednostki UAP.
- Wskaźnik 6.2: Analiza danych z POLON i z systemów wewnętrznych uczelni (np. monitorowanie uczestnictwa, przepływów kadry).
- Wskaźnik 6.3: Coroczna dyskusja nad realizacją strategii w ramach Rady Dziekańsko-Rektorskiej.
- Wskaźnik 6.4: Wnioski z ankiet ewaluacyjnych osób studiujących i wykładowców dotyczące warunków pracy i nauki.